

БРОЈ 15 ЛЕПТА

«Народ» излази сваког дана по подвле.

Штампарија се налази у улица Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

ФОШОВА ТЕОРИЈА

Све оно што се дешава сада на Западу је један од поштовалајућих права да се верује, да се улази у решавајућу фазу рата. Дуго и очајнички брањене читачке, Камбрей и Сен Кантен, својим падом проузрокују једну, опасну по Немце, брешу на чуvenој Хинденбурговој линији, чији прелаз од стране наших Савезника доводи у опасност најглавније саобраћајне центре у позадини немачке линије.

Поразом нагомиланих немачких снага на овом сектору отвара се могућност за једну покретну војну за чије вођење Немцима недостаје и људи и материјала. Оскудица у људима могла би се надокнадити само једним суфицитом иницијативе самих бораца, и приливом моралне снаге; а што се тиче самог материјала, ту Немцима остаје да буду стално иза Савезника, како по савршенству тако и по количини.

Али о каквој накнади, с обзиром на квалитативна преимућства немачких борбених снага, не може бити ни говора, пошто се већево скоро три месеца снаге троше и губе у јачој сразмери него што би се то могло у опште претпоставити.

Посматрајући целокупну офанзиву на Западу, и по својим покретима као и по резултатима, огледа се савршена примена Фошове теорије о офанзиви, коју је он у току својих предавања излагао пред ученицима Ратне Академије.

Од интереса је изло-

обухвата данашње битке с обзиром на ову теорију, али што је јасно то је, што све до сада урађено поражава својим консеквентним извођењем.

Један одних фрапантих момената по доследности јесте и ова последња победа на западу, којом се много приближило оном одлучном моменту кад врховна команда има да употреби «право заједничкој снаги» да су трупе извадењу за идућу годину.

Овом приликом апелује на

амерички народ, да помо

же његове напере у циљу

да се остави на расположењу највећа могућа то

нажа за службу америчке

војске у Француској.

Хувер поткрепљује своје

изјаве тачним цифрама. Да

би се могло издржавати и

снабдевати идућег лета бар

3 милиона и 500 хиљада

борца и да би се доско

чила потребама Савезника

и неутралца, биће потребно

да се, од сада до конца

јула, опреми 17 и по

милиона тona меса, масти

цереалија, шећера и других

намирница. Ова цифра

значи вишак од 5 милиона

tona према прошлод

години.

КОНГРЕС У ПАРИЗУ

Париз. — «Пти Журнал»

каже: 2 октобра ће се отворити у Парију конгрес народа централне Европе, савезника Споразума. Овај

је конгрес наставак кон

греса потлачених народа

од Аустрије, који је држан

у Риму прошлог априла.

Лист затим додаје: Проме

на имена овом конгресу

значи напредак у току шест

месеци. Сва народна већа,

која су позвана на конгрес

призната су као ратујуће

странице. Ради се на томе,

да се створи централна Е

врпа на основици народ

ности и да се заједно про

уче односи и заједнички

политички интереси наро

да и да се санкционише

споразум између политичке

Споразума и политике сло

бодних народа, који имају

и да истог дана је био стре

љан.

НА МАЂЕДОНСКОМ ФРОНТУ

Коминике Савезничких армија на Истоку

Солун. — Бугарска је влада ратификовала одредбе конвенције од 16 септембра и бугарска врховна команда издала је наређење да се брзо изврше тешки марински клаузуле ове конвенције.

Са свих страна

У Албанији су пристижују извештаји, да материјал, не

спрске трупе 17

је, да материјал, не

западнији значи успостави

ли принуђени да напу

ФЕЉТОН

МАКС И АЛЕКС ФИШЕР:

МИШЉЕЊЕ ПРОСПЕРА МАРИЈОЛА

Јуче изјутра угледа први пут свету у листу «Зоре», чланак Жана Фардо а. Млади новинар прелиставаше од 9 часова изјутра, па све до 11 свој «разговор са председником општинског одбора», који је био оштампан на петој страни листа.

Тачно у 11 сати и 1 минут он је већ знао на извест свој напис. Чинило му се, да ће га моћи изговорити на памет и на својој сајмрничкој постели ма претерао и старости самога Мегузалема. Пошто је савио новине и ударио писницом о сто, он узикну.

— Фардо, старији дружес, имаш се чиме и поносити са толико!

Ово је право ресмик — де-

лашње као што је то био случај јутре.

Ах, господине директоре, чланак под насловом «Разговор са председником општинског одбора», који је потписао Жан Фардо, први је алем камен своје врсте! Ремек дело.

За овим стави увлаку засто и у недоумици се почеша по врату.

— Ето ти сад белај! Која сад да потпишем! Да ли Дипона? Матије-а? Кога ли? Како да ставим, где станују? 322, улица Великомученика? или 550 Принчевског?

Пре по што ће однети у редакцију «Зоре» свој разговор са председником општинског одбора», он је више од двадесет пута пи

тао за мишљење свога пријатеља Проспера Маријола. Више од двадесет пута до

био је похвалан одговор! Давно, божанствено, стара

кућа! У свом животу ни

дозволите ми, да Вам при

нимаш се чиме и поносити

са толико!

Господине директоре,

Браво! и по сто пута

браво! силно, јединствено!

Свакога дана читам редовно Ваш цењени лист, али,

и читам ревије и читам

литературу, али чит

